

Schimmel, Willem Cornelis. Veearts, leraar en directeur van 's Rijks Veeartsenijschool. 21 februari 1846 te Voorthuizen - 17 december 1914 te Utrecht.
Zoon van Aalbertus Schimmel, logementshouder, en en Annetje Remeyn
Gehuwd in met Maria Helena Jacoba Viruly. Een kind.

Opleiding

Vorbereidend onderwijs in Amersfoort; in 1863 leerling aan 's Rijks Veeartsenijschool, alwaar in 1867 met lof het veeartsdiploma werd behaald.

Loopbaan

Na het voltooien van zijn opleiding werd hij militair paardenarts der 3de en daarna der 2de klasse, overeenkomende met resp. 2de en 1e luitenant en leraar paardenkennis aan de Koninklijke Militaire Academie te Breda van 1870-1877. Vanaf 1877 leraar aan 's Rijks Veeartsenijschool in de algemene geneesleer, heelkunde, de operatie- en verbandleer en de kliniek; later ook in de leer van de hoef en het hoefbeslag, de hoefziekten en tenslotte de oogheelkunde.
Directeur van 's Rijks Veeartsenijschool vanaf 1909 tot aan zijn dood in 1914.

Verdiensten

Was een goed leraar, leidde bekwame chirurgen op; leverde goed en nauwgezet werk in de kliniek. Persoonlijkheid gekenmerkt door correctheid, nauwgezette plichtsbetrachting, voorbeeldige ijver en grote en veelzijdige kennis. Zag het belang van een goede hoefverzorging in en bevorderde deze door het aantrekken van een bekwame hoefsmid (W.A.H. van Horsesen) en het opleiden van hoefsmeden. Bevorderde voorts de paardenkennis en de paardenfokkerij, onder meer als secretaris van de Commissie ter bevordering van de paardenfokkerij in Gelderland (1888-'98). Hij was lid van de redactie van het Tijdschrift voor Veeartsenijkunde (1892-1909), medewerker van enkele buitenlandse tijdschriften en auteur van bijdragen aan (al dan niet veeartsenijkundige) naslagwerken, waaronder het Nieuw Nederlands Biographisch Woordenboek (met 33 bijdragen). Gewaardeerde representant van de Nederlandse veeartsenijkundige stand in het buitenland. Voorzitter van het 9e Internationale Veeartsenijkundig Congres in Scheveningen (1909). Hij heeft geijverd voor de bevordering van de diergeneeskunde, onder meer door te streven naar verheffing van de Veeartsenijschool tot hogeschool of tot faculteit van de Utrechtse Universiteit. Was door zijn ervarenheid en onpartijdig optreden een bindende figuur aan de roerige Veeartsenijschool. Hij heeft met volharding gestreefd naar nieuwbouw voor heelkundige faciliteiten met het resultaat dat de bouw van het Instituut voor Chirurgie kort na zijn dood kon beginnen.

Onderscheidingen

Ridder in de Orde van Oranje-Nassau (1897); ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw (1910); eredoctoraat in de Geneeskunde van de Rijksuniversiteit te Utrecht (1913).

Publikaties

Handleiding tot de paardenkennis (m.m.v. Wirtz en Van Esveld). 2 dln. Breda, 1885 (2^e dr., 1895; 3^e dr., 1914-1915).

Meer dan honderd artikelen van uiteenlopende aard (heelkundig, zoötechnisch, biografisch en historisch). Voor de lijst zie: H.M. Kroon. Tijdschrift voor Veeartsenijkunde 42,12-18, 1915, of W.H. Keesom, in: Een eeuw veeartsenijkundig onderwijs. Utrecht, 1921. p. 142-144, of De Kliniek voor Heelkunde 1907- 1998. Van 's Rijksveeartsenijschool tot Faculteit der Diergeneeskunde. Utrecht, 1998.p. 135-136.

Biografie

J.D. van der Plaats, W.C. Schimmel, directeur van 's Rijks Veeartsenijschool, Veterinaire Studenten Almanak 1911, p.IX-XIII; H.M. Kroon, In memoriam. Tijdschrift voor Veeartsenijkunde, 42, 1-18, 1915; H. Markus, Utrechtsch Jaarboekje, p. xxiii-xxvii, 1915; Veeartsenijkundige Bladen voor Nederlands-Indië, 27, 101-102, 1915; Berliner tierärztliche Wochenschrift, 31, 226-227, 1915; Veterinaire Almanak 1916, p. 1-6.

(A.W. Kersjes)